

Zuby štěněte.

V prvních měsících života má pes velmi ostré mléčné zuby a často se tedy může stát, že při hře dojde ke škrábnutí majitele. Tyto zuby ale rychle zmizí a pak už společné hře nestojí nic v cestě. Psi mají totiž stejně jako lidé dva druhy chrupu: Dočasný chrup s 28 zuby se prožravá přibližně ve třech až sedmi týdnech. Do tří až šesti měsíců věku štěněte se doporučuje dát pejskovi na kousání nějakou hračku, aby se tak omezila poranění majitele.

Nejpozději půlročnímu štěněti pak vyrostou 42 trvalých zubů, nové zuby průběžně vytlačují zuby mléčné, proto výměna probíhá plynule. Ve výjimečných případech výměna chrupu neproběhne a můžeme pozorovat jisté zdvojení některých zubů. Nejčastěji se tak stává u malých a trpasličích plemen. V tomto případě by měl veterinář po sedmém měsíci stáří nadbytečné zuby vytrhnout. V dutině ústní takto zůstávají nejčastěji špičáky, které mají velmi dlouhý kořen, proto se tento zákrok provádí v sedaci.

Aby pes měl zdravé zuby až do stáří, je stejně jako u lidí nutná pravidelná péče. Majitel by měl svému miláčkovvi čistit zuby dvakrát až třikrát týdně, aby odstranil plak a zamezil také tvorbě zubního kamene. Již od raného věku by majitel měl pejska zvykat na manipulaci v dutině ústní. Pokud se s péčí začíná až v pozdním věku, je nebezpečí, že pes bude reagovat negativně. Používání žvýkacích proužků nebo různých tablet proti zubnímu kameni nepomáhá, proto doporučujeme klasické čištění zubů. Používat můžeme speciální psí kartáčky nebo měkké kartáčky pro děti. U pasty se pak nedoporučuje experimentovat a používat pouze ochucenou enzymatickou zubní pastu pro psy. Pes totiž pastu polyká a běžné přípravky pro lidi by mu mohly uškodit, neboť obsahují příliš mnoho fluoru.

Psi mají velmi kvalitní sklovinu, proto téměř vůbec netrpí zubním kazem. Nebezpečí hrozí tedy hlavně od zubního kamene a následné paradontózy, která může mít za následek vypadávání zubů. Občas můžeme v dutině ústní také najít ulomený špičák nebo poškozenou korunku jiného zubu. Poškození zubních korunek vzniká následkem nějakého traumatu, hry s kamenem nebo jiným tvrdým předmětem. V takovém případě nezbyvá nic jiného, než postižený zub zaplombovat stejně jako u lidí. Plombování postižených zubů se pomalu stává běžným standardem ošetření v rámci veterinární stomatology.

MVDr. Leoš Krkoška, Ph.D.
Veterinární klinika SUCHDOL, s.r.o.